

כדוגמנית, וססתי ללאס-וואגס לקראת סוף-שבוע מרתק במלון ניו-פורטנור. לא היה לי מושג עד כמה צוהלת תהיה חופשה זו. רצייתי רק לפגוש אותו ולא יותר.

חלק זה היה קל. כידודתו של מנהל המלון, ביקשתי ממנו שיציגי בפניו, ו'הובס' לי שלפני תחילת ההצגה אוכל לעלות מאחורי הקלעים, לחדרה-הלבשה של פרסלי, יחד עם נערה יודיה שליחתה אותי.

ליכי חדר מלפנים כשצעדנו לקראת ה'ראיון הנכסף. אני זקנה מדי בשביל דברים כאלה, ועלי לומר שלא התרשמתי במיוחד כשפרסלי ואני לחצנו ידיים. אולם כשלא עזב את ידי, התחילו ניצוצות לעוף.

פרסלי הרים את ידי והחל מוכרסם את אצבעי הקטנה. אחריה אצבע שניה... ועוד אצבע... ועוד אחת... עד שגמר את כולו, כולל הבהון. הוא לא נעצר שם. הוא התקדם כלפי מעלה, גשק תוך כדי כך את כף ידי ואת פרק ידי. כורס מתגבר המשיך הלאה — אל כתפי, אל צוארי, וסיים כששפתותיו על אוני. הפניתי ראשי הצידה כדי לנשום, וכשהחזרתי את מבטי ראיתי שפרסלי מעניק את אותו הטיפול לידייתי. אולם בסך הכל, הקדיש פרסלי דחוק לי את רוב השומת-ליבנו. בפנותו אלי נהם: "מתחשב לי לרקוד איתך. את נראית..."

ההוכחה. בתוספת רשימת ההשמעה על מרילין מונרו, פירסט קונפידנשל גם את ההוכחה לאמינות סיפורו. בתמונה נראית מרילין מונרו בזרועותיו של הכתב ההוליוודי רוברט זלצר.

פרסלי צעד קדימה את מצאתי את עצמי קרובה אליו יותר מהגיטרה שלו. התחלנו לרקוד. התאונתי שאין כל מוסיקה, אבל פרסלי השיב: "אני יוצר את המוסיקה שלי עצמי, ילדתי." תוך כדי ריקוד ביקש ממני לחכות לו עד אחרי ההצגה.

מהרגו לראות את פרסלי על הבמה, שם עשה לגיטרה שלו את מה שעשה קודם-לכן לי. שמחתי שידעתי עובה אותי והלכה לראיון אחר. אחרי ההצגה, בא אלי פרסלי בהזמנה שלא יכולתי לעמוד בפניה: "בואי איתי", אמר, "יש לי משהו להראות לך". ואכן, היה לו. לפני שידעתי מה קורה, הייתי בחדרו של פרסלי והפעם היה בודד לקחת לא רק את אצבעותי. הוא הניח את ידו השמאלית סביבי ולחש: "מה שהיה קודם היה רק התחלה, ילדתי. עכשיו אני הולך להראות לך מה באמת עשית לי."

הוא לקח כמעט את נשימתי, ואחר כך את כל השאר. בקושי היה לי זמן להסיר את עליו. יתכן שאלביס הוא רק ילד, אבל איזה ילד! עכשיו אני יודעת למה הוא מתכוון כשהוא שר אהביני שלבדיונה, אהביני באריכות. זה ארך שעות אחדות — עד שאלביס נזכר שעליו להופיע בהצגה שניה.

ההצגה החמה ביותר

אשר חרג "קונפידנשל" מתחום כוכבי הקולנוע ועבר לספל בצמרת ההוליוודית ממש, בבעלי חברות-הסרטים ואיליהוון, הוא עבר את הגבול. בעלי חברות-הסרטים החלו לרמוז לשחקנים שיש להפסיק את הפרסום הרעשני: הוקמה מועצה מיוחדת למלחמה בכתבי-העת שתכנס רק שעורריות על חיי השחקנים.

הצעד הפשוט ביותר היה להגיש תביעה משפטית נגד אותם כתבי-העת, על הוצאת-דיבה, אולם כשהמזכיר בקונפידנשל, לא היה זה דבר קל. כל מאמר של עתון-הרפא נחקר בטרם פירסומו על-ידי מנגנון גדול של סוכנים ובלשים. בכל רחבי העולם נמצאו כתבי העתון, שחקרו כל פרט ביסודיות גמורה.

בהוליווד בלבד עבדה חברת הקירות גדולה אך ורק בשרות קונפידנשל. גם אחרי שנמצאו ההוכחות לאמינות הסיפור, היה החומר עובר סינון ועריכה, נבדק על-ידי משפטים כדי למנוע כל אפשרות של תביעה על הוצאת-דיבה. אך כל אמצעי-הזהירות לא הועילו. לפני כחודש הוגשו לבית-המשפט המחוזי בלוס-אנג'לס תביעות-פיצויים על הוצאת-דיבה בסכום של 50 מיליון דולר.

בלבד הראשון הוגשו את התביעותיהם רק שמונה שחקנים, אלה שהפירסומים אודותם היו כנראה בדויים. הדמות העיקרית בין מגישי המשפט היתה הכוכבת ממוצא אירי, מורין אוהרה. הסיפור שפירסט קונפידנשל, ושעורר את חמתה של מורין נקרא בשם: "היתה זו ההצגה החמה ביותר בעיר, כאשר מורין אוהרה התעלטה בשורה ה-35."

באחד מלילות הקיץ של שנת 1953, כתב קונפידנשל, נכנסה מורין אוהרה, שלובת-זרוע עם גבר ממוצא לטיני, אל קולנוע בו יושבים הצופים בתוך מכוניות. הם נכנסו למכונית שחנתה בשורה ה-35. אחרי שעה בערך, נקרא מנהל הקולנוע על-ידי אחד הסדרנים אל המקום. שם מצא, לדבריו, את מורין כשהיא שוכבת בזרועות מאהבה על הספסל האחורי של המכונית. היא היתה פרועה, משולהבת וערומה-למחצה. מנהל הקולנוע ביקשם לעזוב את המקום. אולם כאשר חזר אחרי חצי-שעה, היה הזוג עדיין באותו מקום. באותה פוזה.

סיפור זה יעלה חמישה מיליון דולר לקונפידנשל, אם תתקבל תביעתה של אוהרה היפה, הכוכבת טוענת כי בידה נמצאות הוכחות תביעות שאותה תקופה שהתה באנגליה.

התקפת-הנגד

אר התובעים היו משוכנעים לא פחות בצדקתם. דורותי נדריג' תבעה פיצויים על הסיפור אודות הצפורים והדבורים ביער; קורין קאלבה, השחקנית הצרפתייה, תבעה פיצויים על סיפור, בו נאמר כי בימים בהם היתה נשואה לשני בעליה, ג'ון ברומפילד וג'יף סטון, היא ניהלה הרפתקות-אהבים סוערות עם מספר רב של גברים. "קורין קאלבה כמעט המיתה את בעלה ברומפילד, מרוב תביעות לסיפוק תאוהה המינית." כתב קונפידנשל.

תביעות דומות היו לדיק פאול, ג'ון קרול, מרק סטיבנס, מיי הסט ורוברט מיצ'ם. רוברט מיצ'ם הושמץ בקונפידנשל בשירות כרונית, בתצלומי-עירום לראות בחברת חשי פניות, בשימוש בסמים משכרים, ובפיתויה של הכוכבת ג'יל ראסל. אולם בעלי קוני פידנשל וויספר לא הודו באשמתם. הם הח' ליטו להשיב מלחמה, הזמינו בתור עדים כמאה מכוכבי הוליווד. עד כה, לא הסכים אף לא אחד מהם להופיע.

תוך ימים אחדים הפך משפט קונפידנשל למאורע המרכזי והמעניין ביותר בארצות-הברית. תפוצת העיתון, שהמשיך להופיע ולפרסם השמצות פעמיים בחודש, כמעט הוכפלה. אנשים שהיו מתביישים קודם לכן לגעת בעת-הרפא, הסתווה ביום הופעתו. הוא הפך לאחד העיתונים הנפוצים ביותר בעולם. הסערה הגדולה ביותר במשפט ה' עוררה לארדווקא סביב הגילויים על חיי

הכוכבים, כי אם בגילוי השיטות בהן הש' תמשה עתונות-הרפא כדי לחזור לחדרי המיטות של הכוכבים.

רוב הסיפורים היו מגיעים במצב גלמי לחברת החקירות של קונפידנשל, כשהמג' עים העיקריים למסירתם היו תאחת-בצע, קנאה או רעב לפירסום. מסרו אותם אלפי מודיעים אלמונים. בעלי-לשעבר וגושים לשעבר היו מגלים סודות כדי לנקום בבני-זוגם; מאהבים מאוכזבים היו ממהרים לספר אודות הצלחתם-כביכול אצל כוכבת מסוימת, כדי לנקום בה. מלבד עבד צבא שלם של בלשים וכתבים-משוטטים, שהיו מגיעים גם לקצה העולם כדי לעקוב אחרי מעשי ה' כוכבים.

היו גם שיטות אחרות להשגת סיפורים. אפשר היה להזמין סיפורים לפי מידה. למ' של, כשהריון רצה לכתוב על אחת מכוכ' בות-הצמרת של הוליווד, שלח אליה מנהלת בית-בושת לסעוד עמה, לשוחח איתה על עניינים אינטימיים ולהקליט את השיחה. עוב' דות אחרות של קונפידנשל היו מציגות את עצמן כיצאניות, סוחטות מפי הכוכבים' שבילו עמן פרטים על עברם. כך, למשל, הצליחה עובדת אחת לסחוט מפי אנטוני סטיל, בעלה של אניטה אקברג, סיפור על חייה במשותפים של השניים לפני הנישואים.

מה עשה מוני לאניטה?

כתב "קונפידנשל" על אניטה אקברג: "היה זה באמת רמו נאה, כשנתנה אניטה אקברג השופעת לבעלה החדש אנטוני סטיל מפתח זהב חודש לביתה, מיד אחרי נישואיהם. עדי ראייה למחזה מספרים שטוני חיך באושר, כשהחליק את המפתח לכיסו. חיך אתם אומרים? הבחור הזה התאפק בקושי מלפרוץ בצחוק. מי צריך את המפתח? מה שהוא ידע — ומה שלא הדפיסו העתונים — הייתה העובדה שלו ולאניטה היה גסיון משותף, זמן רב לפני שצלצלו פעמוני הנישואים.

נניח שהיית מוזמן ב'11 למרץ לסכיבת ביתה של אניטה, והיית מצוין דרך חלונ' הגדול של הבית מס' 2159 בבל-איר. היית יכול לראות רק זאת: אניטה מסתכלת בסלבייה, כשטוני מטיל מסביב לבית, בבגדיים. לפתע היית מבחין בזר, המתקרב במכוניתו עד לביתה של אניטה. אתה עוקב אחריו ורואה כיצד הוא ניגש לדלת ומקיש עליה. ארליה' להו' החלון הגדול אתה רואה את אניטה דוהרת דרך חדר האורחים, ערומה כביים היחודה. עוברות כמה דקות. לבסוף היא פותחת את הדלת ועומדת מול אורות המכונית, כשהיא מתכסה בוילונות החלון. אתה אינך יכול לשמוע מה הם מדברים, אבל היית נותן הרבה כדי להתחלף עם אותו אדם — ביחוד כשאניטה מנופפת בידה, והוילונות מתחלקים מעל גופה.

והיכן טוני? וככן, טוני ניגש לאותו גבר לפני שעזב, ונפרד ממנו לשלום. הוא לא נטע עמו. אם היית נשאר שם במשך הלילה ולמחרת, היה מחברך לך כי טוני ישן באיטה של אניטה ואף הוציע את המיטות. שערך בנפשכם: הב עדיין לא מאורסים אפילו, הם רק הולכים ביחד. רק הולכים! בימים הבאים חוזר אחרי המחזה. הם הולכים לשחות ביחד, אחר כך הם חוזרים לחדרה של אניטה ומחליפים את בגדיהם יחד. יותר ויותר מתחיל הענין להיראות שמוכס שמישהו יתארס כאן! מבט נוסף לעבר החלון מראה כי 20 דקות אחרי שחזרו מהבריכה, טוני מציע שוב את המיטה.

אתה מחכה על הגבעה, עד שאתה רואה אותם יוצאים שוב. טוני לובש מכנסים קצרים ואניטה לבושה בביקיני. לא עובר זמן רב עד שיוא מקלפת מעליה את החלק העליון ומציגה בפניו, בפני טוני והשמש, זוג פלאיטבע טבעיים. טוני מנסה לעצום את עיניו, אולם הוא רק בן-אדם. כמה רגעים אחרי שאניטה פשטה את חלקו העליון של הביקיני, הוא ניגש אליה והם נמסים בהידוק שיכול היה לקלקל את כל הצלוליד בהוליווד.

אתה מאוד מופתע, חודש אחרי כן, כשהעתונים מבשרים שהשניים הולכים להתחתן. הדבר היחיד שאינך יכול להבין הוא מדוע אניטה פולסת בהצלחה שלוש פעמים בשעת הסקס "אני מסכימה!" פעם אחת היתה די והותר, בהתחשב בעובדה שאתה יודע, באותה מידה שהם יודעים, שהם כבר הסכימו קודם לכן. בזמן שהם הפכו את זה לעסק זוקי, מה שלא ידעו איש על רעהו לא היה שווה שידעוהו."

בדיחה תפלה זו צריכה לעלות לקונפידנשל, לדעת אניטה אקברג, לא פחות משני ביליון דולר.

בדיחה תפלה לא פחות פירסט קונפידנשל על הכוכב-האקרוט ברט לאנקסטר. בישר כתב הפלסטר: "מיליוני צופי קולנוע בעולם ראו את ברט לאנקסטר במבצעים אקרוטיים בסרט טרפו. מה שלא ראו אותם צופי קולנוע, היה ודאי מעניין אותם יותר. היה זה בפארס, בעת הסרט טרפו. נערה צרפתייה שנוכחה בעת הסרט קטעי האקרוטיקה, התלהבה מלאנקסטר וניאותה לתת לו את מספר הטלפון שלה.

"היא נענתה להזמנתו של לאנקסטר לבוא לשחות עמו קפה בחדרו. טוב, למה לא? היא מעולם לא שחתה קפה עם אקרוט קודם לכן, ודאי לא עם אקרוט שהוא גם כוכב קולנוע מפורסם. היא נענתה להזמנתו ובאה לחדרו כשהיא מקהה למשהו רגיל מאד, אולם לא עבר זמן רב וברט לאנקסטר נתן לה להבין שהוא מעונין בהרבה יותר משתיית קפה.

"לפני שהנערה הבינה מה קורה, החל לאנקסטר לנשק את ידה... אחר-כך את כתפה... ובכן... אנתנו חושבים שאין לכם צורך במפת-דרכים.

"לאנקסטר נכנס לחדר המיטות. אני רוצה להראות לך משהו מיוחד", אמר לה. ובאמת הראה לה.

הוא הכניס אותה לחדר המיטות והראה לה מספר מבצעים אקרוטיים שהקפיצו אותה כמעט עד לתקרה. אמרה הנערה אחרי כן: "לעולם לא תיארתי שיהפכו גם אותי לאקרוטית."

תעודת-כבוד

סערת משפטם של עיתוני-הרפא ה' הוליוודיים היא רק בתחילתה. אין ספק שמשפטים אלה מהווים את מערכת-הטיהור הגדולה ביותר שנערכה בארצות-הברית, ל' טיהור אורית החיים החברתיים.

נוכח גלי זוהמה אלה, השוטפים את ה' עולם כולו, יכול האזרח הישראלי רק ל' ברוך על כך שהוא חי במדינה בה י'ין קיום לעתונות-הרפא מסוג קונפידנשל ומרעיו. תעודת-כבוד היא לאורחים החיים במדינה בה נחצעים מעצמם כל עלוני הניחון המוסרי.

